

Žal. úřad spatřoval však vadnost řízení, pro kterou potvrdil zrušovací rozhodnutí okr. úřadu, také v tom, že vyměřovací úřad, aniž straně předem sdělil, jakou částku vezme za základ jako cenu nabývací, vyměřil dávku na základě nižší nabývací ceny než strana ve svém přiznání uvedla. Proti tomu namítají stížnosti, že bylo zbytečné oznamovati před vyměřením dávky, že nabývací cena, která rovná se ceně přejímací, stanovené za zcizenou nemovitost usnesením okr. soudu v Bratislavě, je nižší než udala strana v přiznání, neboť strana měla možnost ve svém odvolání popřítí správnost zjištění, že cena přejímací (nabývací) byla okr. soudem stanovena jinou částkou než částkou 1.6000 Kč.

Ani tuto námitku nemohl nss uznati neodůvodněnou.

Jest sice pravda, že podle všeobecných zásad ovládajících řízení správní, tedy i řízení vyměřovací, má býti straně dána příležitost, aby mohla zaujmouti stanovisko ke skutečnostem v adm. řízení zjištěným a že bylo proto povinností vyměřovacího úřadu, aby, zjistil-li, že nabývací (prejímací) cena, uvedená v usnesení okr. soudu v Bratislavě, nesushlasí s cenou uvedenou zciziteli v přiznání, dal zcizitelům příležitost, aby k tomuto zjištění mohli zaujmouti stanovisko. Leč tato vada řízení byla zhojena tím, že vyměřovací úřad v obou platebních rozkazech výslovně uvedl, že nabývací (prejímací) cena činí podle usnesení okr. soudu v Bratislavě částku 1.600 Kč, čímž poskytl zcizitelům dostatečnou příležitost, aby skutkovou správnost tohoto zjištění, ze kterého vyměřovací úřad ve svých rozhodnutích vycházel, popřeli a vyvrátili v podaném odvolání, což oni však neučinili.

Nelze proto po názoru nss-u v pouhé okolnosti, že vyměřovací úřad nesdělil straně během vyměřovacího řízení, že na základě šetření zjistil jinou nabývací cenu než strana udala, shledávati podstatnou vadu řízení, která by odůvodňovala zrušení plat. rozkazů a nařízení nového ukládacího řízení, kdyžť v plat. rozkaze vyměřovací úřad výslovně odůvodnil, proč nemohla býti přijata cena stranou udaná, a jak byla zjištěna nabývací cena, ze které úřad vycházel, a když strana přesto nijak nepopřela, že přejímací cena byla 1.600 Kč a neodůvodnila, proč udává přesto nabývací cenu částkou 3.000 Kč. Opačný názor žal. úřadu nemá proto opory v příslušných předpisech.

Z uvedených důvodů bylo obě nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.047.

Vojenské věci: * Paušál na běžné udržování ubytovacích objektů (bod 11 k § 35 min. nař. č. 119/95 ř. z.) neslouží ke krytí škod, vzniklých na oněch objektech mimořádně a nepředvídatelně.

(Nález ze dne 27. září 1935 č. 17.686/33.)

V ě c: Hlavní město Praha proti ministerstvu národní obrany o náhradu za vojenské ubytování.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání obce pražské z výměru zem. úřadu v Praze z 25. listopadu 1932, kterým tento, rozhoduje v cestě devoluce podle § 11 odst. 2 vl. nař. č. 8/28 Sb. na místo podjatého magistrátu hlav. města Prahy, uznal podle § 20 zák. o ubytování vojska č. 93/1879 ř. z., že náklad spojený se zasklením rozbitých oken v budově vojenských kasáren v K. jsou povinni hraditi obec pražská a vojenská správa stejnými díly.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané vycházel nss z těchto úvah:

Skutkový základ nař. rozhodnutí je nesporný. Mezi obcí pražskou jako vlastníci budovy jezdeckých kasáren v K. a vojenskou správou bylo svého času v základě ustanovení ad § 35 bod 11 nař. č. 119/95 ř. z. uzavřeno ujednání, podle něhož bude obec pražská poskytovat vojenské správě na běžné práce s udržováním budovy té spojené, jako bílení, zasklívání oken a pod., roční paušál ve výši 650 Kč, zvýšený v roce 1930 na obnos 850 Kč. Při komisionelním šetření z 22. prosince 1930 bylo zjištěno, že v budově jezdeckých kasáren v K. je rozbito množství okenních tabulek, z nichž aspoň část byla vyražena při vichřici v noci z 22. na 23. listopadu 1930, kdežto ohledně další části se to zjistiti nedalo, naopak zůstalo nevyvráceným tvrzení zástupců obce, že část těchto oken byla rozbita již dříve.

Na základě tohoto skutkového stavu uznal zem. úřad, že uvedený náklad jsou povinny hraditi obec pražská i vojenská správa stejným dílem, a to z toho důvodu, že podle zjištění byla část oken rozbita před vichřicí, tedy běžným opotřebováním, a padá proto ve smyslu uvedené úmluvy na vrub vojenské správy, kdežto druhá část byla rozbita zmíněnou vichřicí, tedy neodvratnou náhodou, na niž se uvedená úmluva nevztahuje a jež jde proto na vrub obce jako vlastnice budovy. Při tom byla uložena náhradní povinnost oběma stranám stejným dílem proto, že se počet oken, rozbitých tím i oním způsobem, nedal zjistiti.

Stížnost nenamítá nic proti tomu, že žal. úřad onu vichřici kvalifikoval jako neodvratnou náhodou, ani proti klíči, jímž žal. úřad povinnost k úhradě způsobené škody rozdělil, nýbrž snaží se pouze z ustanovení § 35 odst. 5 ubyt. zák. č. 93/79 ř. z. dovoditi, že vojenská správa, jakmile uzavřela s tím, kdo budovu opatřil, podle ustanovení ad § 35 bod 11 min. nař. č. 119/1895 ř. z. úmluvu o udržování budovy za paušální obnos, vzala tím na sebe i závazek za náhradu škody způsobené neodvratnou náhodou.

V daném případě nebyla v řízení předložena úmluva, kterou vojenská správa uzavřela s obcí pražskou, obě strany však vycházely vždy z toho, že úmluva ta se kryla plně se zmocněním, obsaženým v cit. předpisu min. nař. z roku 1895. Nss proto nemusil zkoumati, zda vojenská správa uvedenou úmluvou vzala snad na sebe nějaký závazek jdoucí dále, než je jí v cit. předpisu dovoleno, a jaký by snad z toho mohl vzejít právní důsledek, nýbrž mohl se omeziti na zodpovědění

otázky, zda v případě, že uvedená úmluva se kryje plně s cit. ustanovením, byla vojenská správa povinna hraditi škodu vzniklou neodvratnou náhodou či nic.

Podle § 35 odst. 2 zák. č. 93/79 ř. z. náleží povinnost udržovati budovy odevzdané vojenské správě k užívání v takovém stavu, aby se jich užívati mohlo, tomu, kdo je opatřil. Z tohoto ustanovení vyplývá, že opatřitel této budovy je zásadně povinen vlastním nákladem opravit škody, jež by povstaly na budově a jež by zabraňovaly jejímu užívání, a to bez ohledu na to, zda škody ty vznikly běžným opotřebením či neodvratnou náhodou. S touto zásadou nejsou v rozporu a také na ní nic nezměnila ustanovení obsažená v dalších odstavcích, podle nichž při vrácení budov je vojenská správa povinna dáti náhradu za škody na nich vzniklé, pokud nebyly způsobeny neodvratnou náhodou, obyčejným opotřebením neb osobami, za něž vojenská správa neručí, a že tedy je povinna dáti náhradu jen za škody, převyšující míru obyčejného užívání, byly-li způsobeny osobami, za něž sama zodpovídá.

Z uvedené zásady, že opatřitel budov je povinen opravovati veškeré škody na budovách, pokud brání řádnému jich užívání, je v ustanovení ad § 35 bod 11 mín. nař. č. 119/95 ř. z. připuštěna výjimka jen potud, že ve zvláštních případech může běžné udržování ubytovacích budov v dobrém stavu býti opatřeno také vojenskou správou za paušální obnos, umluvený mezi ní a tím, kdo budovu opatřil. Z tohoto slovního znění se zcela jasně podává, že vojenská správa smí za onen paušální obnos převzít na sebe jen »běžné udržování« — v autent. textu německém se praví »die currente Instandhaltung« —, tedy náklady na odstranění oněch závad, jež na budově vznikají jejím běžným opotřebením, jaké se dostavuje při jejím normálním používání, nikoli však také škod takových, jež budou způsobeny náhodami mimořádnými a nepředvídatelnými.

Vychází tedy stížnost z mylného právního názoru a slušelo ji zamítnouti.

Č. 12.048.

O b e c n í v o l b y: I. Věta jako při Boh. A 8782/30. — II. Při volbách obecních není vadou vol. řízení, změni-li volební komise voliči pořadí, v jakém si kandidátní listiny k volbě přinesl.

(Nález ze dne 27. září 1935 č. 13.772/35.)

P r e j u d i k a t u r a: ad I.: Boh. A 8737, 8782/30.

V ě c: Jindřich K. a Josef O. v T. proti zemskému úřadu v Praze o volbu obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Proti volbám obecního zastupitelstva, jež se konaly v obci T. dne 6. března 1932, podali st-lé námitky, jež zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z těchto důvodů: